

Selvmotsigende barnepolitikk

Av Jon Kvalbein, Vårt Land 28. august, 2007

Mange krever kjønnskvoltering i styrer og råd. Menn og kvinner er forskjellige, er argumentet. Når to kjønn er representert, kan mer nyanserte syn komme til orde og flere hensyn blir tatt. Ved opptak til førskolelærerutdanning har menn vært kvotert inn. Barnehagebarna trenger å få møte mannlige førskolelærere, fordi menn har sine unike bidrag å gi som rollemodeller og omsorgspersoner, er tanken.

Barn fortjener best mulige oppvekstvilkår. Alle synes det er leit når et barn mister mor eller far ved dødsfall, eller taper kontakten med en av dem etter skilsmisse. Forskning viser at det er best for barnet å vokse opp i et hjem med både mor og far.

Nå går regjeringen inn for at homofile par skal få adoptere barn. Den vil også gi grønt lys for sæddonasjon til en kvinne som lever i lesbisk samliv med en annen kvinne. Dette er å diskriminere barnet i utgangspunktet. Barnet er utelukket fra å kunne vokse opp med mor og far i sitt eget hjem. Hva slags barnepolitikk er dette?

Statsråd Karita Bekkemellem bør forklare hvorfor det er så viktig at et barn møter både menn og kvinner i barnehagen, mens det ikke er viktig at barnet vokser opp med mor og far i sitt eget hjem.